

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΟΙ ΣΧΕΔΟΝ ΤΕΛΕΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Τίνας είναι πολύς λόγος γιά τόν σκανδιναυϊκό «παράδεισο», όπου όλα λειτουργοῦν τόσο καλά ὥστε νά θεωρεῖται ὅτι στίς χώρες αὐτές συμβαίνει τό «βόρειο θαῦμα».

Ἐνα βιβλίο ὅμως μέ τίτλο **«Οἱ σχεδόν τέλειοι ἄνθρωποι: Ἡ ἀλήθεια γιά τό βόρειο θαῦμα»** τοῦ βρετανοῦ δημοσιογράφου **Μάϊκλ Μπούθ** ἀποκαλύπτει ὅτι τά πράγματα δέν εἶναι καί τόσο ρόδινα!

Ἡ **Ἰσλανδία** εἶναι ἡ πρώτη χώρα στόν κόσμο καί ἡ **Δανία** ἡ δεύτερη στήν χρήση ἀντικαταθλιπτικῶν φαρμάκων! Ἡ **Φινλανδία** ἔρχεται πρώτη στίς δολοφονίες στήν δυτική Εὐρώπη, ἐνῶ τό ἀλκοόλ ἀποτελεῖ τήν κυριώτερη αἰτία θανάτου τῶν ἀνδρῶν στή χώρα! Οἱ **βόρειες χώρες** παρουσιάζουν ρεκόρ αὐτοκτονιῶν καί διαζυγίων!

Τελικά εἶναι φανερό πῶς ὁ «παράδεισος» τῶν «ἀπόλυτα εὐτυχισμένων ἀνθρώπων» εἶναι μιά οὐτοπία! Ποιός, ἐπί τέλους, εἶναι ὁ «ἀπόλυτα εὐτυχισμένος ἄνθρωπος»; Σέ τί συνίσταται ἡ τελειότητά του;

* * *

Στήν ἐπί τοῦ Ὁρους Ὁμιλία του ὁ Χριστός μᾶς λέει:

«Νά γίνετε καί σεῖς τέλειοι, ὅπως ἀκριβῶς τέλειος εἶναι ὁ Πατέρας σας ὁ ἐπουράνιος (Ματθ. 5,48).

Τέλειος, λοιπόν, εἶναι ὁ ἅγιος. Σ' αὐτό μπορούμε καί ἐπιβάλλεται νά μοιάσουμε στόν Θεό. Αὐτή εἶναι ἡ ἐντολή - ὁδηγία Του ἀκόμη ἀπό τά χρόνια τῆς Παλαιᾶς Δια-

θήκης:

«Νά εἴσθε ἅγιοι, γιάτί ἅγιος εἶμαι καί ἐγώ, ὁ Κύριος καί Θεός σας (Λευϊτ. 11, 44).

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τό κατά πόσο ἐμεῖς μπορούμε νά γίνουμε ἔστω ...σχεδόν τέλειοι, σχεδόν ἅγιοι, μᾶς τό δείχνει ἕνα μικρό παιδί στό ἀκόλουθο περιστατικό πού καταθέτει ἡ **Νίνα Πάβλοβα** στό ὑπέροχο βιβλίο της **«Ἡ ἡμέρα τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ»** (ἐκδ. Πορφύρα, 2015, σ. 284):

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι, ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων οἱ ὁποῖοι τιμῶνται τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή. Γιάτί οἱ ἅγιοι εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Η ΒΙΒΛΙΚΗ ΚΟΣΜΟΓΕΝΕΣΗ

Η Παλαιά Διαθήκη, είναι το πρώτο μέρος της Αγίας Γραφής (το δεύτερο είναι η Καινή Διαθήκη). Αρχίζει με «την Μωσέως κοσμογένεσιν». Ο προφήτης Μωσής, συγγραφέας των πέντε πρώτων βιβλίων της (της Πεντατεύχου όπως λέγεται), περιγράφει την άγιογραφική κοσμογονία. Έξιτορει ότι ο κόσμος όλος ήλθε στην ύπαρξη **εκ του μηδενός με τη δημιουργική ενέργεια του Θεού**, που εκφράσθηκε διά του παντοδυνάμου του λόγου: «Αὐτός εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτός ἔδωσε ἐντολὴ καὶ ἐκτίσθησαν». Οἱ ἀναφορὲς τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑμνολογίας στὸ κοσμογονικὸ γεγονός εἶναι ἀάμπολλες. «Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοὶ» (Ψαλμ. 101, 26). «Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω στερεώσας, Κύριε Σωτήρ...». «Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει» κ.λ.π.

Δύο ἀπολύτως σημαντικὰ στοιχεῖα προκύπτουν ἀμέσως ἀπὸ τὴ διήγηση γιὰ τὴν ἀρχέγονη προέλευση τοῦ κόσμου. Τὸ πρῶτο εἶναι ὅτι **ὁ κόσμος δὲν εἶναι ἀναρχος**. Ἔχει χρονικὴ ἀρχή. Δὲν προϋπήρχε προαιωνίως. Προήλθε ἀπὸ τὸ μηδέν. Ὑπῆρχε ἐποχὴ ποὺ ἦταν ἀνύπαρκτος. Ὁ μόνος ἀναρχος εἶναι ὁ Θεὸς στὴν τριαδικὴ του μορφή, Πατήρ, Υἱὸς καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Αὐτός, μὲ τρόπο ἀκατάληπτο σὲ μᾶς, ὑπάρχει ἀπὸ πάντοτε. Δὲν ὑπῆρξε στιγμή ποὺ ὁ Θεὸς δὲν ὑπῆρχε. Εἶναι ὁ **Ἔν**, αὐτὸ

εἶναι τὸ ὄνομά του ποὺ μπορούμε νὰ γνωρίσουμε ἐμεῖς, ὅπως λέγει ὁ ἴδιος στὸν Μωσῆ. Αὐτὸς ποὺ πραγματικὰ καὶ πάντοτε ὑπάρχει (στὰ ἑβραϊκά: **Γιαχβέ**). «Ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος».

Τὸ δεύτερο στοιχεῖο εἶναι ὅτι ὁ κόσμος **δὲν προέκυψε ἀπὸ μόνος του**. Δὲν ἦρθε ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία στὴν ὑπαρξη μὲ δική του δύναμη, βούληση καὶ ἐνέργεια. Δὲν εἶναι δηλαδὴ αὐθύπαρκτος. Ἡ αἰτία τῆς γένεσής του βρίσκεται ἔξω ἀπὸ αὐτόν. **Προήλθε ἀπὸ τὸ δημιουργικὸ πρόσταγμα, ἀπὸ συγκεκριμένη ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ**. Ἐπειδὴ μόνος ὁ Θεὸς εἶναι αὐθύπαρκτος, πηγὴ ζωῆς, καὶ ἔχει, συνεπῶς, τὴν δυνατότητα, ὅποτε θελήσει, νὰ παρέχει τὸ εἶναι καὶ σὲ ἄλλα ὄντα.

Ἡ δημιουργία λοιπὸν εἶναι καρπὸς τῆς ἐλεύθερης βούλησης καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς δὲν ἔκαμε τὸν κόσμο πιεζόμενος ἀπὸ κάποια δύναμη ἔξω καὶ πάνω ἀπὸ τὴ θέλησή του, οὔτε αἰσθανόμενος κάποια ἔλλειψη (μοναξιά) ἀπὸ τὴν ἀπουσία του. Ἦταν πλήρης ἐν ἑαυτῷ, ἔχοντας τέλεια ἐνδοτριαδικὴ ἀγαπητικὴ κοινωνία, περιχώρηση ἀγάπης τῶν τριῶν θεϊκῶν προσώπων μεταξύ τους.

Ἡ θεία οὐσία δηλαδὴ ἔχει ὡς φυσικὴ τῆς ἐνέργεια τὴν ἀγάπη. Μὲ αὐτὴν κινεῖται πρὸς τὰ ἔξω, ἔρχεται σὲ κοινωνία μὲ ἄλλα ὄντα ἔξω ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ της. Εἶναι μιὰ κίνηση ἐντελῶς φυσικὴ, χωρὶς νὰ ὑπαγορευεῖται ἀπὸ καμμιά ἐξωτερικὴ δύναμη. Μποροῦμε νὰ τὸ καταλάβουμε λίγο αὐτὸ, ἂν πάrouμε γιὰ παράδειγμα τὸν ἥλιο. Ὁ ἥλιος ἔχει τὴν οὐσία του καὶ ἀπὸ αὐτὴν παράγεται ἐνέργεια. Δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ οὐσία τοῦ ἥλιου νὰ ὑπάρχει χωρὶς τὴν ἐνέργειά της, ἀλλὰ εἶναι ἀπολύτως φυσικό

στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ θὰ γνωρίσουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Θὰ τὴν πλησιάσω καὶ θὰ τῆς πῶ: «Μαμά, ἐγὼ εἶμαι. Ἐσὺ πῶς πέρασες στὴ γῆ, μανούλα μου;»

* * *

Ἄν ἓνα μικρὸ παιδί, ἀγαπώντας τὸν

Χριστὸ, βρῆκε τὴν δύναμη νὰ συγχωρήσει τὴν μητέρα ποὺ τὸ πέταξε, τότε κανεῖς δὲν δικαιολογεῖται νὰ μὴν μπορεῖ νὰ φτάσει σὲ τέτοιες καὶ παρόμοιες κορυφές ἀγιότητας!

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

ΠΛΗΡΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΩΣ

Κεντρική θέση στην ζωή μας κατέχουν οι έορτές της Έκκλησίας μας. Και η Έκκλησία χώρισε τις έορτές σε τρεις κατηγορίες: (α) Τίς Δεσποτικές, σε σχέση με τό πρόσωπο του Χριστού. Αναφέρονται στά σωτηριολογικά γεγονότα της ζωής και της θυσίας Του για μᾶς. (β) Τίς Θεομητορικές, σε σχέση με τό πρόσωπο της Παναγίας, Μητέρας του Θεού. Πώς μεσολάβησε στό σχέδιο του Θεού για τή σωτηρία του κόσμου με ύπακοή, ταπεινώση και αγάπη στό Θέλημά Του. Και (γ) τών Ἁγίων, πού εἶναι: Ζωντανές εἰκόνες του Θεού, ἐφαρμοσμένο Εὐαγγέλιο, μυρίπνοα ἄνθη του Παραδείσου, ἀλάτι της γῆς, φῶς του κόσμου και εὐδία Χριστού. Εἶπε ὁ Χριστός: «νά γίνετε ἅγιοι ὅπως ἅγιος εἶμαι και ἐγώ».

Ἔνα τέτοιο ἄνθος εἶναι και ὁ ἔνδοξος και πανεύφημος ἀπόστολος Βαρνάβας, «τῶν ἐβδομήκοντα πρῶτος και τῶν δώδεκα ἰσοστάσιος», (Ἀπολυτίκιο) «ἄνδρας ἀγαθός πλήρης Πνεύματος Ἁγίου και πίστεως» (Πράξ. 11, 24), και κατά τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο «ἄξιοπρεπής», «εὐγενής», «ἰκανός και ἐπιτήδειος για ἀρετή» και «μέγας» (Ὁμιλία ΙΑ' στίς Πράξεις).

Ἦταν Κύπριος, λεγόταν Ἰωσής. Πίστεψε στό Χριστό και βαπτίσθηκε. Ὄνομάσθηκε Βαρνάβας, «υἱός παρακλήσε-

της ἰδίωμα νά θερμαίνει και νά φωτίζει.

Ἔτσι ἀκριβῶς και ἡ θεία φύση ἔχει ὡς ἐνέργεια τήν αγάπη. Γι' αὐτό και «ὁ Θεός αγάπη ἐστί». Ἀπό τή θεϊκή οὐσία πηγάζει με ἐντελῶς φυσικό τρόπο ἡ θεία αγάπη, μιὰ ἀνέκφραστη ἐρωτική φορά, με τήν ὁποία ὁ Θεός ἔλκει τὰ πάντα πρὸς τόν ἑαυτό του, ὥστε νά γίνουν ὅλα μιὰ ἐνότη-

ως», δηλ. παρηγορητής, διότι αἰσθανόταν μεγάλη συμπάθεια πρὸς τούς ἁμαρτωλούς και πονεμένους και με τὰ λόγια του σκόρπιζε παρηγοριά στίς καρδιές τους. Διέφετε πλοῦτο χαρισμάτων, ἱεραποστολικό ζῆλο και ὀργανωτικό πνεῦμα. Εἶχε ἰσχυρή θέληση, συνέπεια στίς ἀρχές του και ἔλεγε τό κακό. Ἦταν ἀποφασιστικός, διακριτικός τῶν περιστάσεων, με θεικό ζῆλο και ἱερό ἐνθουσιασμό, παραδομένος ὀλοκληρωτικά στόν Χριστό. Θεωρεῖται, μετά τόν ἀπόστολο Παῦλο, ὁ πιό δραστήριος ἀπόστολος.

Πούλησε ἓνα μεγάλο κτῆμα πού εἶχε και ἔδωσε τὰ χρήματα στούς Ἀποστόλους νά τὰ διαθέσουν στό ἔργο της φιλανθρωπίας. Για τίς ἀρετές του θεωρεῖται ἓνα ἀπό τὰ πιό σημαντικά πρόσωπα της πρώτης Έκκλησίας. Ὅλοι ἔτρεφαν βαθειά ἐκτίμηση στό πρόσωπό του και ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στην κρίση του.

Στήν ἀρχή ἦταν στενός συνεργάτης του ἀποστόλου Παύλου. Κατάρθωσε νά διαλύσει τήν ἐπιφύλαξη, τήν δυσπιστία, τίς ὑποψίες και τήν παγερότητα πού ὑπῆρχε ἐξ αἰτίας της προηγούμενης ζωής του, νά τόν φέρει σε ἀδελφική κοινωνία με τούς ἄλλους ἀποστόλους και νά τόν καταστήσει σε ἀπόλυτο βαθμό ἄξιο της εὐγνωμοσύνης του χριστιανικοῦ κόσμου.

Χρησιμοποιήθηκε σε διάφορες διακονίες και δύσκολες ἀποστολές: Ἐργάστηκε στή Ἀντιόχεια, ἱδρυσε τήν Έκκλησία της Κύπρου, συγκέντρωσε με ἔρανο χρήματα για τή φοβερή πείνα πού ἔγινε στά Ἱερο-

τα, ἓνα σῶμα. Παρήγαγε τόν κόσμο με τή θέλησή του, κινούμενος μόνο ἀπό τήν ἀπεραντη αγάπη του. Σκοπός του ἦταν νά δώσει τή δυνατότητα και σε ἄλλα ὄντα νά μετᾶσχουν στην ἀνέκφραστη ποιότητα της δικῆς του ζωής. Νά γίνουν μέλη του, κομμάτι του, «μοῖρα» του.

Πρωτ. Δ. Μ.

Η ΜΥΡΤΩ

Αμαμαί τή Μυρτώ. Ένα μικρό χαριτωμένο κοριτσάκι. Προσβλήθηκε από όξεία λευχαιμία. Με άπαραμίλλη σιωπή και ύπομονή, με ένα γλυκύτατο βλέμμα που εξέπεμπε συνεχώς τὸ χλωμὸ προσωπάκι της, ἀντιμετώπιζε τις πιὸ ἐπιθετικές θεραπείες που τῆς ἔκαναν. Κι ὅσο ἦταν αὐτὴ ἀνεκτική, τόσο κατέρρεαν οἱ γονεῖς της, που σταδιακὰ ἔχασαν μαζί με τις ἐλπίδες τους καὶ τὰ τελευταῖα ψήγματα τῆς πίστεώς τους. Δὲν ἦταν ἄνθρωποι πιστοὶ οὕτως ἢ ἄλλως. Κάτι ὅμως ὑπῆρχε μέσα τους. Τὴν εἶχαν στείλει καὶ σὲ καλὸ σχολεῖο. Εἶχε μιὰ δασκάλα που τὴν ὑπεραγαποῦσε. Κάθε φορὰ πρὶν κοιμηθεῖ ἔκανε τὸν σταυρὸ της λέγοντας:

–“Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει Σου”. Ἔτσι τῆς εἶχε πεῖ ἡ δασκάλα της Παρασκευή.

–Γιατί κάνεις τὸν σταυρὸ σου; ρωτοῦσε ἡ μητέρα της.

–Γιὰ νὰ μοῦ δίνει δύναμη ὁ Χριστός, ἀπαντοῦσε. Ἔτσι μᾶς εἶπε ἡ κυ-

σόλυμα, περιόδευσε σὲ διάφορα μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (Παμφυλία, Πισιδία, Ἰκόνιο, Λυκαονία), καὶ ἔφθασε μέχρι τὴν Ἀλεξάνδρεια. Ἡ συμβολὴ του στὴ διάδοση τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι μέγιστη. Ἐπέστρεψε στὴν Κύπρο. Ἡ δράση του ἐξόργισε τοὺς εἰδωλολάτρες καὶ τοὺς Ἑβραίους. Πέθανε μαρτυρικά. Τὸν λιθοβολήσαν στὴ Σαλαμίνα τῆς Κύπρου καὶ μετὰ τὸν ἔκαψαν. Ἡ μνήμη του ἐορτάζεται στὶς 11 Ἰουνίου. Ἀπέδειξε, γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ, ὅτι ὅταν κάποιος δίνει μέσα του τὴν πρώτη θέση στὸν Χριστό, ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα στὴ ζωὴ του παίρνουν τὴν κανονικὴ τους θέση. Καὶ

ρία Παρασκευὴ στὸ σχολεῖο.

–Δὲν τοῦ λὲς καλύτερα νὰ σὲ κάνει καλά;

–Δὲν χρειάζεται, ἀφοῦ μοῦ δίνει δύναμη καὶ χαρὰ.

Οἱ γονεῖς δὲν ἐπέμειναν. Δὲν καταλάβαιναν καὶ πολλὰ. Καθὼς ὅμως προχωροῦσε ἡ ἀσθένεια, τὰ ἔβαλαν μετὸν Θεό. Παρὰ ταῦτα δὲν μποροῦσαν νὰ τὰ βάλουν μετὸ παιδί τους που συνέχισε νὰ κάνει τὸν σταυρὸ του καὶ νὰ λείπει προσευχοῦλες.

Ἡ Μυρτὼ πέθανε ὀκτὼ χρόνων ζητώντας ἀπὸ τὴ μητέρα της νὰ τῆς πεῖ τὸ “Πάτερ ἡμῶν”, γιὰτὶ αὐτὴ δὲν μποροῦσε πλέον. Ἄφησε τὴν κούκλα ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά της, σταύρωσε τὰ χεράκια της καὶ ζήτησε τὴν προσευχή. Ἡ μητέρα της δὲν μπόρεσε νὰ τῆς χαλάσει τὸ χατίρι. Τὸ ἔκανε μετὸ λυγμούς. Ἄφησε τὴ λογικὴ τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τῶν ἀποδείξεων, τοῦ στενοῦ μυαλοῦ καὶ τῆς σκέψης, καὶ λειτούργησε στὸν κόσμο τοῦ παιδιοῦ της. Μαζί μετὰ δάκρυα ἀπὸ τὰ μάτια της ἀνέβλυσε καὶ ἡ πίστη ἀπὸ τὴν καρδιά της.

Μητροπολίτου Μεσογαίας Νικολάου

«Ἐκεῖ που δὲν φαίνεται ὁ Θεός», σελ. 109-111

κανέναν κόπο καὶ καμμιὰ θυσία γιὰ τὸν Χριστό δὲν πάει χαμένη ἀλλὰ ἔχει τὴ δικαίη ἀνταπόδοσή της.

Ἀρχιμ. Ι.Ν.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Ἑπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδης*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 091984

ΙΟΥΝΙΟΣ 2017* Ἀρ. Φύλλου 407* Ἔτος ΛΖ

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικὲς Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

